

medens de tidligere har ment, at en Huslejelovgivning var fornøden, nu ser anderledes paa Spørgsmaalet og finder, at med den Forøgelse af Boligtallet, som har fundet Sted i Kommunen, og de ændrede Forhold i mere end een Henseende kan og bør en saadan Lovgivning undværes. Jeg tvivler ikke paa, at Følgen vil blive den, at et stort Tal af Kommuner, ganske særlig da Landkommuner, som har Huslejelovgivning, i den kommende Tid ikke ønsker at opretholde den. Naar der saa er sat ind i Lovforslaget, at Kommunalbestyrelsens Beslutning skal godkendes for Københavns og Købstadkommunernes Vedkommende af Indenrigsministeren og for Landkommunernes Vedkommende af Amsraadet, er det for at sikre en nogenlunde ligelig Afgørelse af dette Spørgsmaal, saaledes at det ikke udelukkende skal afhænge af, om en Kommune har et Byraad eller et Sogneraad af den ene eller den anden politiske Farve, om den skal have Huslejelovgivning indenfor Kommunens Grænser, eller den ikke skal have det; det er for at tilvejebringe en Bedømmelse af de Motiver, som har været bestemmende, og for at sikre fuld Hensyntagen til de bestaaende Forhold indenfor de enkelte Kommuner uden Hensyn til, om Kommunalbestyrelsen maatte have den ene eller den anden Sættning. Men det betyder naturligvis ikke, at Regelen ikke skulde blive den, at Kommunalbestyrelsens Afgørelse af dette Spørgsmaal bliver den, som ogsaa de Myndigheder, der skal godkende den, vil følge. Jeg nærer ikke Tvivl om, at det vil blive Tilfældet, for jeg stoler paa, at man ude i Kommunalbestyrelserne vil hæve sig over de partipolitiske Delingslinier og ved Afgørelsen af dette Spørgsmaal se paa, hvad der virkelig tjener den vedkommende Kommunes Tarv.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Lemvig-Müller. Det ærede Medlem stillede sig rent og klart paa Grundejerstandpunktet. Han sagde: Nu kræver Grundejerne den fulde Dispositionsret over deres Ejendom tilbage, en Dispositionsret, som de mener sig sikret ved Grundlovsbestemmelser. Det er jo Hovedkravet, som rejses fra Grundejernes Side, og det betyder i Virkeligheden: Bort fra al Huslejelovgivning, kun bevaret en Bestemmelse mod Huslejeaager. Det er i faa Ord det Krav, som er fremsat fra Grundejernes Side. Jeg tror, det vilde medføre farlige Konsekvenser at gaa saa vidt, som det ærede Medlem og Grundejerne ønsker, man skal gaa. Jeg føler mig ganske overbevist om, at der er et stort

Tal af Grundejere, som meget vel vilde kunne gaa ind i disse frie Forhold uden paa nogen Maade at udnytte denne Situation til at virke skadeligt og vanskeliggørende for deres Medmennesker. Men som det blev nævnt i Gaar, gives Lovene jo ikke for de gode, som vilde gøre det rette uden Lovgivning, men for dem, som har Overtrædelsestilbøjeligheder, som har Hensigter, der ikke er af samfundsmæssig Art, og som ikke er hensyntagende til de Medmennesker, med hvem de i det givne Forhold har Forbindelse. Jeg føler mig overbevist om, at saaledes som der her er lempet paa Opsigelsesbestemmelserne — Lempelser, som gør det muligt at komme af med Lejere, som forsætlig ødelægger Ejendommen, og som ogsaa gør det muligt at komme af med Lejere, som er kommet i personligt Modsetningsforhold til den vedkommende Ejer, saaledes at det daglige Samvær i mange Tilfælde i samme Ejendom er ubehageligt for begge Parter —, er det Udtryk for, hvad Grundejerne paa nærværende Tidspunkt under Hensyn til den endnu mange Steder tilstedeværende Boligmangel med Billighed har Krav paa, og jeg tror, man skulde anerkende fra Grundejernes Side Betydningen af det Skridt, det her gøres, og indkassere det som et betydningsfuldt Skridt hen imod de frie Forhold i Stedet for at rejse den Opposition imod Lovforslaget, som man nu gør, ud over Landet paa talrige Møder.

Det ærede Medlem Hr. Lemvig-Müller mente, at der i den gamle Lov var ikke faa Bestemmelser, som burde ændres, udover dem, der er foreslaet ændret ved det foreliggende Lovforslag, og det ærede Medlem nævnte en Række Eksempler paa saadanne Bestemmelser. Det er Spørgsmaal, som kan behandles i det kommende Udvalg; jeg har tidligere sagt, og jeg gentager det her, at til en saadan Forhandling er jeg fuldt rede. Om man i den kommende Tid skal gennemføre Kravet om Bopæl i Nævnskredsen for Nævnsmedlemmer, om man skal udelukke Landsretsdommere fra Valg til Nævnsformænd, om man ikke skal give Nævnene Lønning i den kommende Tid, det er Spørgsmaal, som der har været megen Uenighed om ved tidligere Behandlinger af denne Lovgivning, og Spørgsmaal, som paa ny kan rejses. Men jeg tror dog, vi nu staaar saa nær Afslutningen af denne Lovgivnings Virketid, at der neppe vil være stor Grund til at rejse Strid paa Punkter, som dog maa siges at være af sekundær Betydning.

Det ærede Medlem vilde ogsaa have